

1894 om Anlæg og Drift af private Jernbaner (Lyngby—Vedbæk).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 521—22).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Hage): Loven af 8. Maj 1894 gav, som bekendt, Regeringen Bemyndigelse til at udstede Koncessioner paa en lang Række af private Baner. For alle disse blev det fastsat, at Staten skulde kunne yde Halvdelen af Udgifterne ved Banens Anlæg som Tilskud. Kun for een Banes Vedkommende var det ikke Tilfældet. Det var Lyngby—Vedbæk Banen. Angaaende denne blev det fastsat, at Ekspropriationsudgifterne og Udgifterne til Anskaffelse af Driftsmateriel ikke skulde medregnes til den Del af Anlægssummen, hvori Staten skulde deltage med Halvdelen. Grunden til, at der blev gjort en Undtagelse for denne Banes Vedkommende, var den, at man gik ud fra, at denne lille Bane vilde blive særlig fordelagtig at drive. Man troede, at den vilde være i Stand til at give et betydeligt Udbytte af Anlægskapitalen. Imidlertid har dette vist sig saa langt fra at være Tilfældet, at denne Bane tværtimod er maaske den mest urentable af de Baner, som skyldte Loven af 1894 deres Tilblivelse. Banen har hidtil neppe nok kunnet bære sin egen Drift, og for de private Folk og andre, som have deltaget i Udgifterne til dens Anlæg, kommer hertil yderligere den ubehagelige Omstændighed, at Anlægskapitalen er bleven betydelig større end forudsat. Man havde paaregnet, at Banen kunde anlægges for et Beløb af 700,000 Kr., men Anlægssummen er, inden Banen blev færdig, stegen til omtrent 900,000 Kr. Der er da i Fjor fra en af Aktiehaverne i Banen, Grosserer Alfred Christensen af København, som har tegnet sig for et betydeligt Beløb, fremkommet et Andragende om, at Staten vilde overtage et Beløb af 65,000 Kr. i Aktier, som han har maattet staa inde for, ud over 100,000 Kr., som han allerede tidligere havde tegnet sig for. I Betragtning af samtlige foreliggende Omstændigheder fandt Folketinget, at der kunde være Anledning til at tage noget Hensyn til dette Andragende. Det blev derfor i Fjor henvist til Ministerens Undersøgelse med en Anbefaling fra Folketingets Side, og i Henhold hertil har jeg da fundet mig opfordret til at fremsætte nærværende Lovforslag, som

gaar ud paa, at Staten, hvad angaar Udgifterne til Ekspropriation og Driftsmateriel, kan deltage med 20 pCt. Dette vil betyde et Beløb af 56—57,000 Kr., som Staten derefter altsaa vil komme til at overtage i Aktier udover det allerede tidligere udrede Beløb. Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til dette Tings Velvillie, ligesom det allerede er vedtaget af det andet Ting.

Villars Lunn: Jeg har været i Tvivl om, hvilken Stilling jeg skulde indtage til dette lille Lovforslag, og jeg er ikke bleven bedre belært derved, at Folketinget har tiet ganske stille, at der, saa vidt jeg ved, ikke er sagt et Ord om det i Folketinget, saa at man altsaa ikke faar nogen Vejledning gennem Folketingets Behandling. Nu hører jeg den højtærede Minister udvikle, at Folketingets Finansudvalg har haft Sagen til Behandling i Fjor og afgivet en for Sagen gunstig Indstilling til Regeringen, og at det er paa Basis af denne Indstilling, at Forslaget er forelagt. Men da jeg ikke kender denne Sag, som muligvis — eller sandsynligvis — findes refereret i Rigsdagstidenden, og da jeg antager, at det vil gaa Landstinget gennemsnitlig, som det er gaaet mig, at man ikke kender Sagen, vil jeg tillade mig at tro det rigtigt, at Landstinget nedsætter et Udvalg om Lovforslaget. Denne Sag er mig saa ganske fremmed i dette Øjeblik, at jeg slet ikke tør indlade mig paa den, at da den angaar Forholdet til en Privatmand, synes jeg, man maa være yderligere forsigtig med at tale om det, man ikke kender til Gavns.

Rottbøll: Jeg maa sige, at det ærede Medlems Udtalelser undre mig meget. Sagen er i sig selv ganske simpel, og Bemærkningerne til Lovforslaget give de Oplysninger, man kan ønske, saa man behøver blot at gøre sig den Ulejlighed at slaa op i Rigsdagstidenden eller dens Tillæg. Der er indkommet et Andragende fra en Grosserer, Alfred Christensen, om at faa Erstatning for en Sum, han har garanteret for til denne Bane. Andragendet findes i Tillæg B. for 1903—04, Sp. 1563. Dette Andragende har Udvalget for Andragender i Folketinget henvist til Undersøgelse af Ministeren for offentlige Arbejder, og i Folketingstidenden for 1903—04, Sp. 5159 vil det ærede Medlem finde en Udtalelse fra Ordføreren for dette Udvalg, der gør Rede for, hvorfor man har henvist Andragendet til Ministeren. Nu har den højt-